ALLRA SKYLDUGAST ÞACKAR OFFUR
TIL
HANS HÄGREIFALEGA EXCELLENCE
NU VEL-SÄLUGA HERRA
HERR OTHO MANDERUP,
GREIFA AF RANTZAU, f. 1719. d. 1768.
RIDDARA AF DANNEBROGE, GEHEIME RAAD, CAMMER-HERRA,
STIFTBEFALINGS-MANS YFER ISLANDE OG FÆREYUM,
ASSESSOR I KONGSINS HÆRSTA RETTE,
OG
ÆRU-MEDLIM I ÞEIM KONUNGLEGA VISDOMS SELSKAP I KAUPENHAVN
FYRER HANS MIKLU FORÞENUSTU OG VELGIÖRNINGA VID ISLAND,
FRAMFLUTT AF
S. SÖLVASYNE, L. N. OG V. A ISL.

O! Þad var undarligt, eg ecke ſkylde deia,
Firr enn vor Frömudur, til Foldar liet ſig hneigia.
Su fagra fellur Eik, einn Fauskur epter ſtär,
Þu Dirdar Drotten! hvad þinn Domur finſt oſs här.

Seint er vid ſoddann Magt, um Saker diſputera,
Edur Alvitſkunnar äliktun criticera;
Jeg þeige, JEHOVA! jeg legg Hönd ä minn Munn,
Aptur i ödrum ſtad, utſpretta læt minn Brunn.

Þier liufu Landsmenn! hvad litſt ydur ecki ad ſirgia?
Þvi mina Einörd-enn, ecki þarf eg ad birgia.
Eg veit ad aller ſenn, alment þad hafed ſpurt
Vor gode geingen er, Greife RANTZAU i burt.

Atgiörſi og Adal hanns, ecki finſt eg i Standi,
Og mäſke-eingenn hier, utmaala i voru Lande.
Eg veit ad ädur kvad, um Rantzau Lindenberg:
Nu er þad nægra Verk, enn nockrum hendte Dverg.

Af dönſkum Adals Bälk, eingi mun hittaſt frægri,
Enn Rantzaus rika Slegt, ad Raade og Hreiſti nægri:
Jeg Henrics jafna til, Johans og Daniel,
Sä er vid Svartaraa, Svenſkum liet blæda vel.

En vor OTHO RANTZAU, aldrei nam Vopnum hreifa,
Þo er ſo miög og margt, ſem megna eg ecke ad leifa;
Hans Skiöldur Holluſtann, Hans Rett læted Umgierd,
Hialmur haviſa Raad, Hans Penne var fyrer Sverd.

Guddömleg Gäfa ſem, giefinn er ſtörum Höfdum,
Jeg veit ey vanta par; vier i þeim Greifa höfdum;
Hans Lærdöm hærra bar, enn Horizonten minn,
Og þö mun ofar kend, ſu ædla Manndygdinn.

Vort Jslendſkt Offur bar ä Fridrichs Kongs Alltare:
Hvar munde hittaſt ſä, er Hönum var mildare?
Hans äſtar elldur brann, yfer þä Greifans Förn:
Ach! tilkomande ölld! oh! þa nädigu Stiörn!

Frammtelia fære eg her fyr munde Dagenn þverra,
Allt hvad oſs giörde gott, ſä gödſäluge Herra,
Og hvör ſem hefur Skin, huxa þar effter mä
Hvad ſkede hier i Tyd Herra Greifa Rantzau.

Enn vel! þier yngre Menn, af hönum Gäfur hlutud,
Þad mä eg þeinkia viſt; þier minneſt hvörs þier nutud,
Þo öllum giörde hann gott; gaf mörgum fyrer ſig:
Eg bid vid Æru lof, þier underſtidied mig!

Hans Minning hvörge deir: Hans Greifalegt Affſpreinge
I Födurſens Fötſpor, fete ſem beſt og leinge,
Og verde ödaudlegt, þad Alda Rantzaus Nafn,
A medann einhvor Säl, andar i Kaupenhavn.

Gud laune um eylif är, vor alſäluge Greife!
Allt hvad þu villder vel, þvi veſla Islands Reife,
Fyrſt þu varſt fundenn trür, yfir ſurdu littlu her,
Oh! hvad mun annars Heims, umtruad verda þier.

KAUPENHAVN, prentad af Brædrunum J. C. og G. C. Berling.